

חגית גרוסמן

דבר לא נפרד בינינו

דָּבָר לֹא נִפְרָד בֵּינֵינוּ
וְהֵינּוּ בְּתוֹךְ הַבַּיִת לְבַדְנוּ
כְּאִשֶׁר הִילָדָה יִשְׁנָה בְּתוֹכִי
וְתַפְסָתִי שְׁאַנְחֵנוּ לֹא נִפְרָדִים,
כְּמוֹ שֶׁהַגּוֹף מִבֵּין מִיֵּדִית
שׁוֹיֵשׁ בּוֹ דָּבָר נֶצְחִי.

דָּבָר לֹא נִפְרָד בֵּינֵינוּ
וְאֶהְבְּתִי אֶת הָעֵנִי
כְּמוֹ צוֹעֲנִיָּה שֶׁחָיָה עַל גְּלָגְלִים,
הַתְּבַשְׁלָתִי בְּחֶם הַצֹּהָרִים
טְבַלְתִּי בְּמִים לְאֶהְבְּתֶךָ,
פָּתַח אֶת רַגְלִי וְאָכַל אֲרוּחָה.

דָּבָר לֹא נִפְרָד בֵּינֵינוּ
הַגּוֹף הִיָּה מִכֶּר וְחַנּוּן
יִפְּיוֹ שֶׁל הָעִירִים שָׁרַע בְּמָטָה
וְהֵימָּם מִסְכִּיב הוֹצֵף בְּגֵאוֹת.
וְלֹא הָיָה דָּבָר מְלַבֵּד הָעִירִים.

תמר ברנקה

את תפוז

לְפַעֲמִים אֶת כְּמוֹ תַפּוּז
מִשְׁפְּרִיצָה לְכָל הַכּוּוּנִים
מִכְתִּימָה
וּמִשְׁאִירָה רִיחוֹת דְּבִיקִים
אֲבָל טַעֲמֶךָ הַחֲמֻצְמִץ־מְתוֹק
שׁוּהָ אֶת קְלוֹף קְלַפְתֶּךָ
וְאֶת גְּרָגְרֵי הָעֵלְבוֹן
הַמְחַלְיָקִים בְּלִשׁוֹנִי.